

Predsednik Marcos ne upa 'Ivegali svobode'!

Predsednik Filipinov Ferdinand Marcos se boji, da bi se "svobodna razprava" obrnila proti njemu, zato jo je prekinil in ustavil.

MANILA, Filip. — Predsednik Ferdinand E. Marcos bi moral letos končati svojo poslovno dobo in prepustiti vodstvo republike nasledniku. To mu ni šlo v račun, zato je v preteklem septembru proglasil obsedno stanje, kot je dejal, za uspešen boj proti upornikom in za izvedbo nujno potrebnih reform.

Uspelo mu je doseči predajo precejšnjih količin orožja, ki je bilo v privatnih rokah, uspelo je zavezati komunistično gverilsko gibanje, ki se je na dveh krajih otoka Luzona na severu kar zakoreninilo in dobilo nekaj opore med prebivalstvom. V zadnjih tednih so oborožene sile bile posebno delovne na južnem delu republike, kjer se upirajo muslimani in je muslimanska gverila tudi poglajala ponekod korenine. Oborožene sile so izvedle proti njej en večji skupni napad z letalstvom, vojno mornarico in pehoti. Ko je Marcos uvidel, da s silo ne bo dosti dosegel, je povabil okoli 200 muslimanskih vodnikov v Manilo in se z njimi pobotal. Dal jim je enostavno vse, kar so hoteli.

Marcos je razglasil, da bo dal deželi novo ustavo, izdelano po britanskem vzroku. Predlog ustave je bil dan v javno razpravo, ki pa je kmalu krenila v smer, ki Marcosu ni bila po volji. Tako je javno razpravo o predlogu ustavil in ljudsko glasovanje o njem, ki je bilo določeno za 15. januar 1973, odložil. Možno je morda tvegati svobode govora in zborovanja, to bi bilo zanj prenevarno. Prepovedal je oboje in zagrozil z zaporom in kaznijo tistim, ki bodo širili "govorice", neugodne vladi.

Filipini so živeli pod stoletja pod vladjo ZDA in obstajalo je upanje, da bodo ohranili demokracijo in politično svobodo. Oboje je sedaj v nevarnosti, ko postaja Marcosova vlada vedno bolj podobna vojaški diktaturi.

Nov zastopnik ZDA pri razgovorih z ZSSR

WASHINGTON, D.C. — Po odstopu Gerarda C. Smitha kot načelnika ameriške delegacije pri razgovorih o omejitvi strateškega atomskega orožja z ZSSR (SALT) je predsednik Nixon imenoval za vodnika ameriške delegacije Alexisa Johnso, najstarejšega poklicnega diplomata.

Razgovori se v drugi stopnji vrše v Zenevi v Švici, med tem ko je njihov prvi del potekal delno v Helsinkih in delno na Dunaju, dokler ni bil lani v maju zaključen in nato tekmo Nixonovega obiska v Moskvi podpisan.

Vremenski prerok pravi;

Pretežno oblačno z možnostjo naletavanja snega. Najvišja temperatura okoli 25.

Novi grobovi

Vincent S. Savnik

Umrli je Vincent S. Savnik, mož Agnes, oče Gerarda in Bruce-a, sin Ane in pok. Vincenta, brat Matilde, Albine Sreiber, Dorothy Sztul, Olge Pansky, Angele Wanchick, Alberta in Rose Milbert. Pogreb bo iz Rybicki & Son pogrebnega zavoda, 4640 Turney Rd., v cerkev sv. Terezije na Granger Road jutri, v petek, ob 10. dopoldne.

Louise Bayko

V Lake County Memorial East Hospital v Painesvillu je umrla 66 let stara Louise Bayko, preje Bacurin, roj. Jakus v Sloveniji, od kod je prišla v ZDA pred 52 leti, stanujoča na 1040 E. 77. St., žena Michaela, mati Johna Bacurin (Tenn.), Anne Mae Zielinski in Richarda Bacurin (Painesville, O.), 11-krat stara mati, 2-krat prastara mati, sestra Mary Tanko in Mollie Trebec. Pokojna je bila članica The Macabees No. 493. Pogreb bo iz Zeletovega pogrebnega zavoda na E. 152 St. v soboto ob 8., v cerkev sv. Pavla na E. 40 St. ob 9., nato na Kalvarijo.

Čehi Rusom še niso pozabili avgusta 1968

Brezbržnost in otopelost, ki sta sledili "praški pomlad", se ne dasta pregnati.

PRAGA, CSR. — Češki ljudski rek pravi: Ohrani glavo hladno, noge pa tople! Tega se zdaj drži večina prebivalstva na Češkem in Slovaškem, ko se spominja leta 1968 polnega živahnosti in ognja.

"Mi smo leta 1968 izgubili glave. Kar hočemo zdaj, je 'poln želodec in tople noge', je dejal zadnjič nekemu tujemu novinarju Pražan. V času Dubčkovove vlade so bile v praških gostilnah in pivnicah živahne politične razprave, zdaj govore tam le o športu, hrani in spolu. Ljudje so za politiko postali brezbržni in otopeli, o njej ne marajo slišati, če niso k temu prisiljeni.

Razočaranje, ki ga je povzročila sovjetska vojaška zasedba Češkoslovaške avgusta 1968, je seglo ne le na široko, ampak tudi na globoko, zato ga ni mogoče odstraniti. "Ljudje se enostavno ne brigajo," je dejal neki zahodni diplomat, ki je dalj časa v Pragi.

Vodniki Komunistične partije CSR se trudijo na vse načine, da bi poživili zanimanje za partijo in za njeno delo. Vodi jo obsežna ideološka kampanja, trudijo se za pridobitev mladine in delavstva. Tudi Rusi iščejo pota k pomiritvi s Čehi in Slovaki, skušajo napraviti na prebivalstvo boljši vtis. Kaj so v tem pogledu dosegli, pove lepo v Pragi krožeča šala: "Ali so Rusi naši bratje ali naši prijatelji? — Naši bratje! Prijatelje si lahko sam izbereš!"

Vojna mornarica izdala 127 milijonov preko proračuna

WASHINGTON, D.C. — Vojna mornarica je razkrila Kongresu, da je nezačakovito porabila preko 127 milijonov za selitve osebja. Prosila je, naj bi ji Kongres to vsoto naknadno odobril.

Obrambni tajnik je to obsojil, pa izjavil, da ni dokazov, da "bi bilo to namerno". Krivi naj bi bili slaba uprava in zanikrnost.

Kitajska skoro dobi medcelinske raket

Po ameriških obveščevalnih virih bo Kitajska skoro imela medcelinske raket v rabi.

WASHINGTON, D.C. — Direktor Osrednje obveščevalne službe (CIA) Richard Helms je v svojem zadnjem poročilu senatnemu odboru za oborožene sile, ko se je v začetku tedna posloval od njega, obrazložil položaj kitajskih strateških atomskih sil. Sen. S. Symington je bil iznenaden, kot je dejal častnikarjem, ko je spoznal, kako daleč je L. R. Kitajska prišla v gradnji medcelinskih raket.

Opazovalci Kitajske v Hong Kongu so veliko manj začudeni ob teh poročilih, ker so že pred časom govorili o namestitvi kitajskih raket za srednje daljave na njihove vojne položaje.

Po podatkih Pentagona je Peking začel postavljati prve rakete z dosegom 3500 milj na položaje za rabo v potrebi. Te rakete so sposobne zadeti Moskvo. Obrambni tajnik M. Laird je dejal, da pričakuje, da bo Kitajska skoro imela večje število teh raket na razpolago.

Kitajski uspeh v gradnji atomskega orožja in raket zmanjšuje pomen razgovorov o omejitvi strateškega orožja med ZDA in ZSSR. Ti razgovori in sporazumi bodo morali biti raztegnjeni na Kitajsko in na Francijo, če naj ohranijo svojo vrednost in varujejo svet pred atomskim uničenjem.

V Philadelphiji štrajk učiteljskega zaprl šole

PHILADELPHIA, Pa. — V štirih mesecih so šole v mestu že drugi zaprti zaradi štrajka učiteljskega. Prvič so bile v septembru za 22 dni, ta teden se je to ponovilo.

Šolska uprava je objavila, da je bilo v torek zaprtih 130 od 280 šol v mestu, v ostalih je bil pouk, ker se je del učiteljskega odločil, da ne bo upošteval štrajkovnih straž, ki jih je postavila Učiteljska zveza, v kateri je 17.000 učiteljev in učiteljic šolskega sistema. Unija je včlanjena v AFL-CIO in naj bi dejansko predstavljala le 11.000 od skupno 23.000 učnih moči v mestnem šolskem sistemu.

Unija se je odločila za štrajk, ko v treh mesecih ni uspelo doseči novo kolektivno delovno pogodbo. Stara je potekla že jeseni, pa so jo podaljšali za tri mesece v pričeanju, da bo mogoče v tej dobi skleniti novo. Vsi poskusi doseči ta cilj, so propadli.

Unija zahteva za učiteljstvo 10% povečanje pri plačah, kot so ga dobili mestni policaji in gasilci v letu 1972, vodniki šolskega sistema pa izjavljajo, da je vsako povečanje zaenkrat nemogoče, ker je že sedaj očitno, da bo v tekočem proračunskem letu moral šolski sistem za 24 milijonov v dolg, če hoče končati šolsko leto v polnem obsegu.

Vzrok oslepitve

Glavkoma povzroči letno okoli 3.400 oslepitev v naši deželi.

RAZGOVORI V PARIZU KAŽEJO NEKAJ UPANJA

Dr. Henry Kissinger in Le Duc Tho se v Parizu razgovarjata v zelo mrzlem in uradnem ozračju, kot izgleda na zunaj. Razgovori sami potekajo, kot trdijo nekatere vesti, dosti poslovno, četudi trdo. Obe strani sta se odmaknili od skrajnih stališč in pojavilo se je nekaj upanja, ko je bilo napovedano za današnji sestanek sodelovanje tehničnih strokovnjakov.

PARIZ, Fr. — Dr. Henry Kissinger in Le Duc Tho sta se večeraj ponovno razgovarjala in gojajala o končanju vojskovanja v Indokini nad štiri ure. Ozračje je ostalo na zunaj hladno. Edina sprememba, ki so jo opazili častnikarji, je bila, ko sta si večeraj zjutraj, ko je dr. Kissinger prišel k razgovoru, on in neki zastopnik Hanoia segla v roke, kar se doslej v javnosti od začetka sedanjih razgovorov ni zgodilo.

Nekaj upanja na možnost napredka vidijo v tem, da so bili k današnjemu sestanku Kissingerja in Thoja povabljeni tudi vodniki tehničnih razgovorov, ki tečejo že od 2. januarja.

Tehnični razgovori so potekali doslej ločeno in v miru. Večeraj popoldne sta vodnika teh razgovorov, namestnik zunanjega ministra v Hanoiu Nguyen Co Thach ter pomožni državni tajnik ZDA William H. Sullivan, lijonov v dolg, če hoče končati šolsko leto v polnem obsegu.

Glavkoma povzroči letno okoli 3.400 oslepitev v naši deželi.

PRILJUBLJENOST TANAKE NA JAPONSKEM ZAČELA IZGINJATI

TOKIO, Jap. — Medeni tedni Kakuei Tanake so trajali komaj 6 mesecev; trditve o njem kot naj priljubljenjšem predsedniku vlade na Japonskem po drugi svetovni vojni so že pred meseci utihle. V javnosti je opazno, da se je ta do 55 let starega predsednika vlade, ki je prišel iz skromnih razmer na najvišje mesto v deželi, ohladila.

Ko je Tanaka pred pol leta prevzel vlado od odhajajočega E. Sata, je objavil obsežen program socialnih reform in napovedal razselitev industrije v razne dele Japonske, da bi na ta način ohranil okolje kolikor toliko zdravo in poskrbel za bolj zdravo okolje tudi v krajih, kjer je sedaj osredotočena industrija. Vsi ti načrti in predlogi so bili v prvi dobi ugodno sprejeti, ko pa so ljudje začeli o njih misliti ponovno in natančneje, so prišli do zaključka, da bo to pomenilo višje cene za življenje in seveda za vse življenjske potrebščine.

Začele so se dvigati cene zemlji, pa tudi življenjskim stroški so začeli rasti. S tem so Tanakini načrti začeli izgubljati javno podporo.

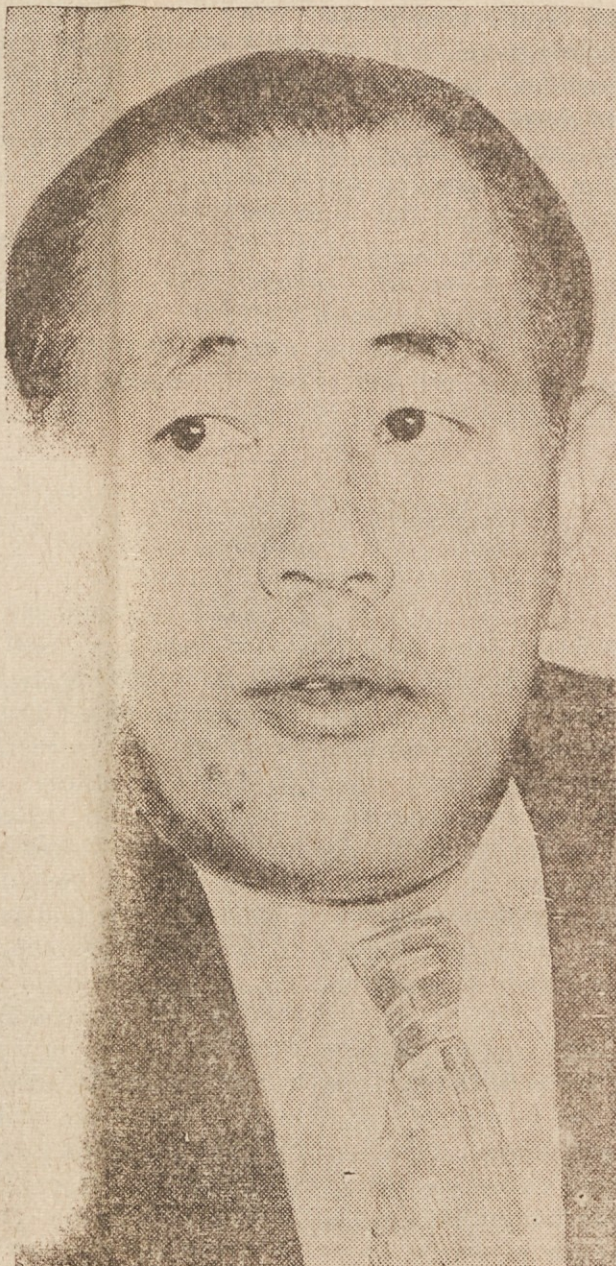
Delno je vplivala na izgubo podpore novi vladi tudi zunanja politika in seveda zunanja trgovina. Tanaka je priznal rdečo Kitajsko, vzpostavil redne diplomatske stike s Pekingom, pa jih prekinil s Tajvanom. Pri tem je zadel ob stare trgovinske vezi, pa tudi prijateljske odnose med Japonsko in Formozo, ki je bilapol stoletja do konca druge svetovne vojne pod japonsko vlado.

ka odločil nadaljevati politiko tesnega sodelovanja z ZDA in

naslanjanja na nje v pogledu narodne obrambe. Japonska bo sicer povečala svoje oborožene sile, pa bo vendar še vezana na ZDA v narodni obrambi in to ne le v pogledu zaščite pred atomskimi napadi.

Z ZDA bo treba urediti vprašanje zunanje trgovine. V zunanji politiki je Tanaka Washington vztraja, da je po-

trebno velik presežek v zunanji trgovini, ki ga ima Japonska z ZDA, odpraviti. V Tokiu se tega branijo, pa vedo, da bodo morali prej ali slej le ugrizniti v to kislno jabolko. Na vse te težave japonska javnost ni dosti mislila, ko je pozdravljala novega vodnika vlade, počasi pa so le prišle na površje in začele povzročati skrb.

Premier Tanaka

Iz Clevelanda in okolice

UPRAVA AD ISČE RAZNASALCA—

Ameriška Domovina išče raznasalca lista za okolico od E. 72 St. do E. 77 St. južno od St. Clair Avenue. Za pojasnile kličite 431-0628.

Davki na nepremičnine—

Okrajni blagajnik F. M. Brennan opozarja vse lastnike nepremičnin v okraju, da morajo do 19. januarja plačati svoje davke, ker po tem dnevu bodo zaračunali 10% kazni na zamujeno plačilo.

K molitvi—

Članstvo Društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ je vabljenocoj ob 8. v Zeletov pogrebni zavod na E. 152 St. k molitvi za umrlo članico Ano Rebolj.

Seja—

Podružnica št. 25. SZZ ima v nedeljo, 14. januarja, ob 2. popoldne redno mesečno sejo v soli sv. Vida. Vse članice vabljeneco, po seji zabava!

Zadušnica—

V nedeljo ob petih popoldne bo v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. Louisa Arko ob 10. obletnici njegove smrti.

Poročilo najavljen—

Večeraj je bilo objavljeno, da se bosta 8. februarja 1973 ob 11. dopoldne poročila v cerkvi sv. Vida na Glass Avenue, 47 let stari zastopnik 23. varde v mestnem svetu in predsednik tega sveta Edmund J. Turk in gđc. Susan Hainor, vodnica prodaje v Marriott Inn. Zaročila sta se pred 13 meseci.

Petorčki izven nevarnosti

CHICAGO, Ill. — Zdravniki v bolnišnici v Evanstonu, Ill., so izjavili, da se je stanje pretekli petek rojenih petorčkov Mr. in Mrs. James Baer toliko popravilo in ustalilo, da obstajajo izgleddi, da bodo preživeli. Vseh pet, dva dečka in tri deklice, se "dobro držijo", kot pravi poročilo zdravnikov.

Petorčki so se rodili zakoncema Mr. in Mrs. James Baer kot prvi otroci po več letih zakona, ko je žena jemala zdravila za rodovitnost.

Shirley Temple Black za poslanika ZDA

WASHINGTON, D.C. — Predsednik Nixon se je namenil imenovati nekaj žensk v diplomatsko službo kot zastopnice ZDA v tujih državah. Ena teh naj bi bila znana republikanka Shirley Temple Black, nekdanja otroška filmska zvezdnica, ki je bila zadnjič čas v javnosti zaradi operacije raka na prsih.

Shirley Temple Black je bila v zastopstvu ZDA pri Združenih narodih. To je doslej njena edina skušnja v "diplomatski" službi.

Nigerija v Afriki uvaja decimalni sistem

LAGOS, Nig. — Nigerija je po številu prebivalstva največja država Afrike, saj živi na njenih tleh okoli 60 milijonov ljudi. Tudi v gospodarskem oziru spada med vodilne. K temu ji pomaga v dobri meri petrolej, ki ga v velikih množinah črpa izpod zemlje.

Nigerija je z novim letom uvedla decimalni sistem v svojem denarju, uvaja pa ta sistem tudi na področju mer.

Zadnje vesti

LONDON, Vel. Brit. — Britansko državno uradništvo je večeraj izvedlo kratek protestni štrajk zaradi zamrznitve plač, ki jo je vlada objavila za 90 dni.

PARIZ, Fr. — Predsednik republike George Pompidou je danes odletel na dvodnevne razgovore z L. Brežnjevom v ZSSR. Razgovori se bodo vršili v bližini Minska in bodo posvečeni poleg francosko-sovjetskemu odnosu, predvsem vprašanjem mednarodne politike, ne na zadnje Vietnam, Srednjem vzhodu in evropski varnostni konferenci.

WASHINGTON, D.C. — Za danes je napovedana objava načrta predsednika Nixona za nadziranje cen, plač in dobičkov po 30. aprilu, ko sedanji zakon poteče.

CHICAGO, Ill. — Pol milijona šolarjev v Chicagu je brez pouka, ko so šli učitelji na štrajk. Zahtevajo povišanje plač za 2,5% in izboljšanje delovnih pogojev.

SAIGON, J. Viet. — Ameriško letalstvo nadaljuje z obsežnimi napadi na južni del Severnega Vietnamu, pa tudi na rdeča zbirališča in oporišča v Južnem Vietnamu. Rdeči napadi so popustili. V zadnjih 24 urah jih je bilo v Južnem Vietnamu skupno le 54, medtem ko je bilo povprečje prej okoli 100 tekom enega dneva.

AMERIŠKA DOMOVINA
AMERICAN HOME

3117 St. Clair Avenue — 431-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:
\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:
\$20.00 na leto; \$10.00 za pol leta; \$6.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$6.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:
\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Canada and Foreign Countries:
\$20.00 per year; \$10.00 for 6 months; \$6.00 for 3 months

Friday edition \$6.00 for one year.

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

No. 3 Thursday, Jan. 11, 1973

Kongresni golobi-uporabljajo črna mero v vprašanju vojne

Direktor predsednikovih zvez, Herbert Klein, je obkolil kongresne vojnike, da uporabljajo črna mero, ko napadajo državo, ki manj politiko pomeni, kot so bili v letu 1968, v katerih je predsednik bil "zelo jasno pooblaščen za navedenje svoje politike v Vietnamu in njegovi dotrajani poti".

H. G. Klein je dejal, da "so nekateri bolj neodgovorni člani Kongresa kritični na način, ki bi utegnil zadržati" napor ZDA za doseg miru. Pozval je k "manj govorjenju in k večji podpori v Kongresu".

Kritike predsednikove vietnamske politike je Klein prijel tudi zato, ker niso lansko leto prav nič protestirali proti "hudim grozodejstvom", ki jih je zagrešil Severni Vietnam. "Jaz ne vidim Ramseyja Clarka organizirati protesta proti temu, kot tudi ne tistih, ki najbolj kriče v Kongresu," je dejal Klein.

Izjave Nixonovega "propagandnega direktorja", če moremo Kleina tako imenovati, imajo svoj temelj in stvarno ozadje. Na to smo na tem mestu že opozorili, ko smo razpravljali o uspehu komunistične propagande, ki ji je nasledilo toliko "koristnih budal", tako v naši deželi kot drugod po svetu.

Ameriški "golobi" napadajo v prvi vrsti svojo lastno vladno, ki je poslala vojaške sile v Južni Vietnam pomagat braniti njegovo neodvisnost, ko so jo komunistični napadalci iz Severnega Vietnama spravili v resno nevarnost. Nihče od njih ne napada in ne obsoja komunističnih napadalcev. To bi lahko privedlo človeka do zaključka, da ti ljudje vsaj ne nasprotujejo ciljem Hanoja, če jih že ne podpirajo.

Ni to noben očitak. Smo v svobodni deželi in vsako ima pravico zavzeti svoje stališče tako v domači kot v mednarodni politiki. Drugo vprašanje je seveda, če mu oblasti dovolijo, da v času vojne, svoje stališče proti vladni politiki javno širi in zagovarja ter s tem slabi skupni vojni napor ZDA.

Pri sedanjem položaju nima vlada pravne osnove nastopiti proti javnemu napadanju na njeno vietnamsko politiko, ker Kongres vojne ni objavil in dežela torej ni v vojnem stanju s Severnim Vietnamom. Nixonova vlada je v sličnem položaju, kot je bila Trumanova v času korejske vojne, ko se je Truman na svojo roko odločil za "policijsko akcijo" proti režimom na Koreji.

Kako bolj spoštovanja vredni bi bili kritiki Nixonove vietnamske politike, če bi govorili odkrito. Če bi povedali naravnost, da jim usoda Južnega Vietnama ni nič mar, da jih tudi nič ne brigajo cilji in načrti Severnega Vietnama, pa če ta jutri zasede ali spravi posredno pod svojo oblast vsi nekdanji francoski Indokini.

Človek bi jih tudi razumel, če bi priznali, da jim sicer širitev komunistične oblasti preko Indokine ni všeč, da pa ta kos zemlje ni vreden, da bi Amerika še dalje trošila denar in kri svojih vojakov za njegovo obrambo. S stališča izključno ameriških koristi je to vsaj na kratko roko razumljivo in marsikomu celo sprejemljivo, četudi ni v skladu s idealistično ameriško zunanjo politiko, ki je ZDA vodila v prvi in nato v drugo svetovno vojno, pa še v Korejo in v Vietnam.

S tega črnega kota gledano je v Kongresu res premalo odprtosti in premočrnosti. Morda na mara odkriti, da če bi se volili, da bi bil ta mero kasneje ščititi. Zato pač ni potrebno in namerano razpisano, da je mogoče njihove izjave in besede tolažiti, kakor v danem slučaju boljše kaže.

Vsaka vojna je krvava, vsaka uničuje, pobija in mori. To je bilo in bo ostalo, dokler bodo na svetu vojne. Če je katera vojna opravičljiva, je brez dvoma obrambna. To priznava vsaka zakonodaja, ko pravi, da je v samoohranbi dovoljen tudi uboj. Žal je mogoče na nek način vsako vojno označiti za "obrambno" po starem pravilu, da je "najboljša obramba napad".

Dolžiti ZDA nemoralnosti, ko skušajo s trdo silo prirediti komunistični režim v Severnem Vietnamu k opustitvi njegovih osvajalnih načrtov, je vsekakor napak. Nikjer ni rečeno, da se mora napadeni držati pri obrambi samo določene vrste orožja, ker da je to bolj "humano" kot kako drugo. Običajno je merodajna le uspešnost! Rečeno je vendar točno in jasno, kakega orožja se ne sme uporabljati, med tem letalski napadi niso omenjeni z izjemo onih na civilna naselja, ki nimajo vojaške važnosti in je torej njihov cilj le širitev strahu in uničevanje morale nasprotnika. Zavezniki so se v drugi svetovni vojni posluževali takih napadov, čeprav "le v odgovor" na slične nemške napade... Le redki so se tedaj oglasili z moralnimi pomisleki, ker je bila večina prepričana, da so cilji vojne opravičeni.

Ker so sedaj v delu javnega mnenja v dvomu cilji vojskovanja, zato so nujno v dvomu tudi vsa sredstva vojskovanja in raba vseh vrst orožja, pa naj bodo to letalske bombe, mine ali pa streljanje iz pušk. Vojskovanje je postalo nemoralno, ker so cilji vojskovanja vsaj "premalo važni", če so sploh upoštevanja vredni v očeh njegovih nasprotnikov!

Razpravo bi morali voditi torej na tej ravni, če bi hoteli dognati resnico in pravico, prav tega pa večina golobov in drugih nasprotnikov vojne v Vietnamu ne mara.

BESEDA IZ NARODA

Glavni dobitek

CLEVELAND, O. — V nedeljo, 14. januarja, priredi dramsko društvo Liliya v dvorani na Holmes Avenue veseloigro "Glavni dobitek", ki jo je napisal Fran Lipah. Čeprav bo letos v marcu preteklo že tri in štiri deset let, kar je bila vojna, še živi in to je gotovo znamenje, da je bila v tistem času in do vseh dni, da je preživela toliko doba.

Mnogo je veseljigar, ki razen besednega humora nimajo nobene vsebine. "Glavni dobitek" ima lepo osredno misel: Denar iz dobrega in vdanega človeka marsikdaj napravi karikaturu.

Upokojeni profesor Brvar je dobra duša, dokler je v stiski. Na stenah v revnem stanovanju vise celo slike nekaterih svetnikov in preprosti ljudje so mu bližji. Poročilo, da je v loteriji zadel milijon, ga spravi iz tira, pri čemer mu po ugodnostih hrepeneča žena zvesto streže. Svetniki zginejo s sten, nad preprostimi ljudmi vihajo nosove, dokler ne pride sporočilo, da je poročilo o dobitku napačno. Spet gredo svetniki na steno, spet so preprosti ljudje dobri. Profesor čuti, da se je osmesil in ko pride novo poročilo, da je srečka zadela, ostane stari dobri profesor. Srečo vendarle prinaša notranje zadovoljstvo ne denar.

Zlata doba za naše odre je mimo. Človek gleda v življenje nazaj — mnogo je bilo lepega, življenje slovenske besede na tujem je cvetelo skoraj kakor doma. Zdaj se to življenje obletava, slovenska beseda v knjigi in na odrju je kakor v posvajljanju.

Prav zavoljo tega je lepo, da Liliya postavi na oder spet igro, ki bo zbrala ljudi. Zbudi se spomin na nekdanje čase, ko je bilo na odrih kot v čebelnaku.

Preteklost postane marsikdaj lepša zavoljo spomina. Zazdi se nam bogata, čeprav tako malokdaj že mislimo nanjo.

"Glavni dobitek" bo marsikomu to misel lahko obudil.

In že v tem je velika vrednost prireditve, ki bo to nedeljo. Liliya prijazno vse vabi.

Karel Mauser

Področnica št. 47 SZZ

GARFIELD HEIGHTS, O. — Članicam sporočam, da bo prihodnja seja v nedeljo, 14. januarja 1973, ob dveh popoldne v SND na 5050 Stanley Avenue. Podatki bodo računani in druga poročila.

Na decembrski letni seji je bila pohvalna udeležba. Imela smo se dobro, okrepčila so bila okusna. Pecivo so darovale članice, katerih imena bodo poročana na tej seji. Prav tako tudi dobitki, ki so bili na razpolago. Za zaključek smo zapele vsem, ki so imele rojstne dneve v novembru in decembru, Happy Birthday in dodale še nekaj božičnih.

Od leta 1972 smo se poslovile prav lepo, žal nam je bilo le za vse tiste, ki so morale zaradi bolezni ostati doma. Vsem voščimo zdravo, srečno novo leto.

Par članic žaluje za svojimi soprog, ki jih je smrtni angel poklical v večno domovino. To so Frances Lozier in Indiani, Ste-

fi Novak na Garfield Heights in Viktorija Williams v Solonu, O. Vsem tem našim zvestim članicam naše globoko sožalje ob težki izgubi, pokojnim pa večni mir in pokoj!

Vse članice prosim, da bi se potrudile prebrati vsaj en par istikov za konvencijo, oziroma konvencije stroške delegatini. Konvencija bo v prihodnjem maju v Chicagu. Torej vse na delo, pa bo zina takoj končana! Pozdravljene in na svidenje na seji v nedeljo popoldne!

Jennie Pugely, taj.

In spet smo zakoličili...

NEW YORK, N.Y. — Kot že tolikokrat je spet prišel trenutek, da mi končni ljudje zakoličimo nov mejnik v brezkončnem času. Zvezde, Sonce in o zvezdja — niti naša lepa in dobrega Zemlja nikakor ne poznajo takšnih mejnih trenutkov.

Njim je pot začrtana in po njej teko naprej in naprej, gnani po ukazu Osnovnega zakona, njim danega od Začetnika vsega. Pa njihovo življenje jim po teh zakonih teče mirno in pravilno. Gorje bi bilo nam ljudem na zemlji, če bi te stvari stvarstva in vesoljstva na revolucionarni način zavrgle svoje bitne, njim od začetka dane zakone življenja. Njih stalno gibanje, ali pa njih osrednje držanje ravnotežja je tudi neko svojevrstno življenje v vesoljstvu. In one teko, z našim pojmovanjem rečeno, podzavestno in pravilno. To nagnjenje jim je bilo dano, položeno v njihovo materialno naravo, saj duhovne nimajo.

A mi ljudje? Mi jo imamo. Tudi nam je bila ta duhovna narava dana, položena v tisto našo materijo, ki ji pravimo telo. Dvoestavnice smo! Če pogledamo v zgodovino človeka in človeštva malo globlje in jo nekaj premerimo po dvigih in padcih, po razsvetljenstvih in temnih tragikah, potem bi morda lahko rekli, da nam je duh bil dan v naš blagoslov in pa v naš prokletstvo. Kdaj ga bomo obracali samo v plat blagoslova, kdo nam lahko to napove in zadržno prerokuje ob tem letošnjem novem letu.

Novo leto je tisto, kar smo mi ljudje spet zakoličili kot mejnik v času. Zakoličili smo ga za našo znanost in usmeritev v vedenju in nevedenju. Duh nas je pripeljal do tega, da smo v času začeli postavljati mejnike. Duh nam je narekoval še druga razmišljanja, se predno smo začeli šteti svoja leta v brezmejni časovnosti.

Pa duh in razum sta nam dajala naš dvig v naši kulturi! Dala sta nam tudi civilizacijo v vsej razvojnosti od življenja jamarskega do vseмирskih poletov. Pravi blagoslov!

Kateri duh in kateri razum je človeka in človeštvo gnal v krvave vojne in revolucije?

In tudi v tem tiče zastirte neke skrivnosti človeškega življenja, ki se ne dajo dokončno razkriti niti ne na Silvestrov večer, kakor tudi ne v svetovni noči. Človek je prevečkrat že preslišal klic Svete noči. Zmeraj odmakne pogled od Zvezde Vodnice, pa se raje zamakne v zmotna in napačna prerokovanja silvestrske noči, ko spet malikuje — ne Duha — ampak materijo in užitek!

Pred letom dni so nam prerokovali, ker smo stopili v volivno leto, da bomo še pred novim zakoličevanjem v času, končali z vojno in da bomo h kraju spravili inflacijo. Mnogi so verjeli tem prerokovanjem, toda skazalo se je, da tudi zmotnim prerokovanjem. Da se prerokovanja niso uresničila, kdo je kriv? Ali Bog in Njegova volja ali človek in njegov duh ter njegov razum?

Nemir na zemlji, inflacija na zemlji, pa še mnoge druge nevshečne in krivične stvari na zemlji so ostale kot negativna bilanca človekove dejavnosti iz prejšnjega leta, ki se je enostavno prenesla v obremenitev začetka tega novega leta. Pa nam spet govore, da bo vse dobro na zemlji v tem letu, saj je ob koncu prejšnjega leta človek spet pokazal in dokazal zmogljivost in vsemočnost svojega duha in razuma s svojim ponovnim poletom na Luno.

Pa takoj iz nekaj peska in kamenja je razmeril čas in zakoličil "rojstvo" Lune!

Nebeške stvari z Zemljo vred so brez duha in brez razuma, pa njim življenje zmeraj prav teče, ker se ne upirajo danim jim zakonom. So brez duha in brez razuma, ponižne stvarce možnosti v rokah Začetnika!

Seveda na Zemlji sami pa najdem spet stvari, ki so po zakonih človeka. In začuda koliko je to nepravilnosti in zmešnjav. Pa človek ima v sebi duha dvigavanja in razum ustvarjanja.

Marsikateri bralec bo v tem razmišljanju našel črnogledost. Vendar za mene je to realno gledanje na svet in človeka, ko se s svojim duhom in razumom dviga in raziskuje Neznano, pa se ne zgubi v njej, a se istočasno zgublja v urejevanju že do skrajnosti mu dobro poznane Zemlje. Tehnološko je vodil polet na Luno s komputorji do vse natančnosti.

Pa je naša poštna uprava menda tudi vpeljala to tehnološko napravo, a pošta zlepa ne najde naslovnika, posebno če je poslana stvar Ameriška Domovina ali pa Ameriški Slovenec, Prosveta in druge podobne stvari. Človek z duhom in razumom ima pač svoje osebo koristnosti, interese, celo tehnološko napravo prebesečiči, da pride do negativnega rezultata.

Raje dela tako, da pošta ne pride, kot bi bilo treba; da vlak ne vozi, da v trgovinah ni mleka; da včasih ni mogoče kupiti kruha, da ni svetlobnih števil na borzni tabli — samo da se pride spet do nekaj več evrenka v žepu, pa čeprav inflacija naprej cika s svojim jezikom in mu ta cvenk iz žepa izliza.

O duh človeški — o razum človeški, kako včasih sama sebe ponižujeta in ob veljavo spravljata!

In ker vem, da jaz nosim v sebi prav takšnega duha in takšnega razuma kot vsi ljudje, vodniki in prostaki, zato se ne držnem danes ob novem letu spuščati na spolzko cesto prerokovanja, ker me poledica današnjih dni lahko spodnese.

Nekateri v njutorški srenji je spodneslo za Božič in za Novo leto! Duha ni bilo, pa je razum močno zgrešil smer.

Samo kratko napoved bi pa le napravil — in sicer tole:

Upam, da njutorški srenjčani, tudi če bo treba malo v prste popihati, ne bodo zgrešili poti na Osmo v nedeljo, 21. januarja, ko bo spet nedeljska srenjska prosvetna ura.

Tone Osovnik

MISLI

— Bog je ljubezen. Človeka je ustvaril po svoji podobi. Ustvarjeni smo torej, da ljubimo.

*

— Ponižnemu še padec služi v dobro.

Raznošerosi iz preteklosti in sedanjih dni

(Za A.D. zbral in priredil J. J. - Regerčan)

* ČE SO BILI LJUDJE vseh raznih narodov kdaj potrebni sprememb, ki naj bi obrnili njihove poglede na razne druge probleme in zadeve, kakor pa naprej in naprej gledati, kako čudno se sučejo okrog nas razne domače in druge gospodarske, politične in socialne sitnosti, smo tega zelo potrebni v sedanjosti. Pravkar smo vozili in šli v naših ZD skozi kaj soparne in težke dneve volitev. Obljub smo dobili na koše in še več, če bodo nam obljube prinesle kaj dobrega, vsaj nekaj drobtin, bo dobro. Kaj več pričakovati se zdi, da bi bilo nekaj, kar ne bo.

Da nas ne bodo taka pričakovanja preveč utrudila, obrnimo raje poglede na druge zadeve. Nekaj na zadeve v preteklosti, kako so se tedaj ljudje ukali in modrovali o tem in onem v svojih dnevih in kako gledajo in gledamo na vse v sedanjih časih, kar se vrti okrog nas. Poglejmo (to je kdor se in kogar kaj takega zanima), morda bo to pomirjevalo nas, da bomo v teh pustih zimskih dneh bolj mirni in v dolgih nočeh mirneje počivali.

* VREMENSKE NEZGODE IN POPLAVE so se pojavljale tudi v starem veku. Zgodovinski zapiski o tem omenjajo dolinske zgradbe okrog Babilona in po raznih krajih Egipta po nižavah ob Nilu. Že v tistih časih pred 4 in 5 tisoč leti so se ljudje po svoje borili proti takim nezgodam, ki so se pogosto pojavljale. Seveda niso imeli takega modernega orodja in tehničnega znanja o vsem, kako bi bilo najbolje preprečevati in se zavarovati proti takim pojavom, ki so večkrat uničili cela okolja. Gradili so nasipe in jezove. S takimi zgradbami so v starem veku urejali vodna vprašanja posameznih pokrajin.

Najstarejši doslej znani zajezni nasip na svetu so imeli v starem Babilonu. Posvečen je bil bogu Murduku — svetopisemskemu Nimrodu — in je bil že v predzgodovinskem času zgrajen nad reko Tigris. Ta dolinska zgradba je preživela gospodstvo Kaldejcev, Asircev, Perzijcev, Grkov, Rimljanov in Sasanidov. Sele v 13. stoletju je postala žrtev mongolskih vpadov. Kakor omenjajo stari zapiski, je bil Tigris nekoč deroča gorska reka in je povzročal v Mezopotamiji s svojimi poplavamimi velikimi škodi. Nad Opisem se nahajajo še danes razvaline starega nasipa, ki ga ljudstvo še danes imenuje "Mardukov" ali "Nimrodov" nasip.

Drugo veliko dolinsko zgradbo je zgradil kralj Menes, prvi kralj prve egiptovske dinastije. Menes je živel menda pred več nego 4000 leti. Nasip je ležal 12 milj južno od Memphisa pri Košeiji; za temelj mu je služil razen iz kolov, nanj je bila nametana zemlja. Menes je takrat odpeljal Nilovo vodo, da je dobil suho zemljo za svoje glavno mesto Memphis. Sodeč po ostankih in topografičnih zapiskih je moral biti Menesov jez najmanj 500 m dolg in 17 m visok. Nasip so nad 4500 let vzdrževali Egipčani, Perzijci, Grki in Rimljani. Zanimarjati so ga začeli šele pod vladno mohamedanskih kalifov, dokler slednji ni propadel in so povodnji uničile nekdanje cvetoče mesto Memphis.

Kasneje so gradili dolinske zgradbe Arabci in Rimljani. Tako je zgradil cesar Neron jez pri Subiacu, ki je zdržal 1300 let.

Tako zapiski o tamkajšnjih jezovih, nasipih, mostovih itd. Narodi po svetu so imeli, odkar po njem hodijo, sitnosti in težave z vremenskimi pojavi, naličvi, poplavamimi itd. Imajo jih še danes. Pri nas v ZDA smo jih imeli precej v minulem letu. Poleg teh še razne polucije, ki

okužajo vode in zrak. Nekaj teh pojavov pride samo od sebe, ki jih narava povzroča. Veliko pa jih povzročamo ljudje. To izmečki, izlivi, razne kemikalije, olje, plini itd., ki zastrupljajo in onesnažujejo reke, jezera in obmorske obale. Vse to zahteva neke večne borbe proti vsemu temu in jo bo zahtevalo, dokler bo svet obstal in dokler bomo in bodo ljudje po njem tlačili travo poleti, pozimi pa gazili po snegu...

* SMRTNE KAZNI V RAZNIH ČASIH. — Boj za ali proti smrtni kazni in zakonodaje raznih držav se v tem oziru zelo razlikujejo med seboj. Toda naj bo stvar, kakor hoče in naj bo smrtna kazen opravičljiva ali ne, eno je gotovo, da se z načinom, kakor so nekdanje smrtno kazni izvrševali, človeštvo ne more posebno ponašati.

Nekdanj v starih časih so razločevali "navadno" in "poostrežno" smrtno kazen. Poseben sodnijski ali eksekucijski red je natančno določal natezanje na kolo, natikanje na kol, četvorjenje ali sežiganje. Posebne vrste poostrežev je bilo tudi to, če so hudodelca na morišče vlekli po tleh ali pa če so mu meso trgali z razbeljenimi kleščami. Tudi jezike so jim rezali ali pa prste sekali in ušesa rezali. Tako so poostrevali smrtno kazen zlasti pri čarovnicah in čarovnikih, pri ponarejevalcih denarja in pri poživih.

V Nemčiji so ljudi nategavali na kolo še v preteklem stoletju. Leta 1829 so nekoga Hahna, ki je umoril svojega očeta, nategnili na kolo, v katero so prej pritrdili celo vrsto nožev, da so ga popolnoma razrezali. Vsi prebivalci tistega kraja so morali priti gledat ta grozovit prizor, in celo otroci so dobili en dan prosto v ta namen. To so storili, da bi se ljudje zbal.

V Rusiji so obsojili zločinca, da je moral zmzniti. Ta način smrtno kazni opisuje zgodovinar Karamzin takole: Obsojenca so postavili na sredo dvorišča na kakšen dan, ko je bil silen mraz in so ga privezali h kolu. Nato so ga polili z vodo. Iz reveža se je takoj začelo kaditi. Kričati ni mogel, ker ga je mraz preveč tresel. Nato so ga še enkrat polili z vodo. Druga voda je na njem takoj zmznila. Pri tretjem polivu je obsojenec že zamrznil in ustnice stisnil in vse telo je objela trda ledena skorja. Z vodo so ga polivali tako dolgo, dokler ni vse skupaj izgledalo kot en sam kup ledu.

Posebno hude načine smrtno kazni so poznali na Francoskem. Kdor se je pregrešil zoper oblast, tega so najprej ščipali pol ure z razbeljenimi kleščami, potem so ga po polih z vrelim oljem in smolo. Takega že na pol mrtlica so nazadnje nategnili še na kolo ali pa so ga za roke in noge privezali na štiri konje in te pognali na štiri strani, da so človeka raztrgali.

Z vodo so poganjali v smrt v 18. stoletju prestolnice, zastrupljevalne in detomorilke. Prestolnicam so pred smrtjo še sekali roke, če je tako določil sodnik. Detomorilke so kar žive pokopavali. Te žrtve so morali nekaj prestopiti, kar se vidi iz tega, da je marsikateri rabelj svoj posel opustil, ker takega trpljenja ni mogel več gledati.

Na Angleškem so ljudi drli. Obsojencu so kožo tako dolgo drgnili s soljo, da se je ves olupil. Tudi v olju so kuhali zločince, pa ne samo v Angliji, ampak tudi drugod po Evropi, zlasti ponarejevalce denarja.

Počasi pa so taki izrodki pokvarjene človeške fantazije vendar prenehali in danes smo vendar že tako daleč, da se takih nepotrebnih in skrajno krutih trpinčenj ne poslužujejo več.

(Dalje na 3. strani)

K. MAY:

ZAKLAD V SREBRNEM JEZERU

Po mesecih napornega dela pa, ko odplujejo močniki splavi po Mississippijevih dotokih na vzhod in po Mississippiju navzdol na velika lesna tržišča, in ko dobi denar za les, tedaj pa tudi rafterju obrodilo delo obilne sadove. Lepe denarje zasluži, posebno še, ker za les nič ni plačal. In takrat pozabi na prestano trpljenje in si privoščiti kaj boljše iz najbližnjega mesta ali nasebine, ki je "komaj" tri ali štiri dni oddaljena.

No, rafterjem, ki so sedeli okoli ognja ob gornjem Black bear riverju, tem se ni godila slaba. Kotel je bil poln mesa, juha je bila okusna. Dobre volje so bili vključno trdemu dnevnemu delu. In kakor je že v navadi pri taborskih ognjih, — priredmet njihovega pogovora so bili junaki divjega zapada.

"In tistega da bi bili videli!" je pravil sivobradat drvar. "Gori pri Niobrari sem ga srečal. Tisti mož je bil mož, pa so mu pravili, da je teta. Čudno, kaj ne?"

"Teto Droll misliš?"

"Da, njega mislim in nobene drugega."

"Si ga že tudi ti videl?"

"Da, enkrat. V Desmoinu je bilo, v gostilni smo sedeli in pili, ko je vstopil. Vse se je smejalo njegovi čudaški zunanjosti, posebno eden si ga je vzel na muho. Droll ga je mirno poslušal, še sam se je smejal. Ko pa mu je bilo šale že preveč, je zgrabil gobezdača za krake in ga vrgel skozi okno. Ni se več prikazal v sobo."

"Bi rekel, da je tak!" je kimal stari. "Droll je zabaven človek, rad se šali, rad je vesel, nič se ne zmeni, če ga družba malo vleče, — pa le do neke meje. Potem pa pokaže zobe."

Sicer pa bi jaz vrgel ob tla tistega, ki bi ga razžalil, da bi kar obležal!" je pridjal resnobno.

"Ti, Blenter —? Zakaj —? Sta si taka dobra prijatelja? Si mu zahvalo dolžen?"

"Seveda! Življenje!" je dejal in pomolčal.

"Kako pa je bilo tisto?"

"Siouxu so naju ujeli. Kako se je zgodilo, ne bom pravil. Saj poznate zapad. In povem vam, da njega ni bilo poleg in da mi ni pomagal, čisto gotovo in resnično bi me bili poslali v večna lovišča tistikrat. Nisem tak, da bi se bal krdela rdečkarjev, tudi civilni ne, če mi gre včas narobe, tistikrat pa ni bilo nobene upanja več na rešitev, nobenega izhoda iz zagate."

Droll pa je prekanjen človek, da mu ga ni para, tako je potegnil rdečkarje, da niso vedeli ne kod ne kam. Ušla sva."

"Kako pa je naredil? Pripoveduj, pripoveduj!"

"Če vam je tako prav, bom rajši molčal. Ni prijetno, če mora človek pripovedovati življenje, ki se za njega niso končali posebno dobro. Naj vam zadostuje, če vam povem, tedi Droll se moram zahvaliti, da danes sedim tukajle in se maštim z okusnim srnjakom!"

"Po tem in takem si pa res tičal v globokem blatu! Kajti stari Blenter iz Missourija je znan westman, ki o njem pravijo, da najde vrata, pa če bi bila še tako majhna."

"Tistikrat vrat vobče ni bilo. Povem vam, stal sem že ob kolju! Sami razumete, koliko je udarilo, če človeku namigava takle kol!"

"Seveda! Kol je vražja izdajba! Dvakrat huje sovražim rdečkarje, če pomislim na tisto besedo!"

Stari ga je nevoljno ošinil z očmi.

"Ne veš, kaj govoriš! Kdor sovraži rdečkarje, jih sodi napčno in ne pomisli, kdo jih je vzgojil v take krvoločneže!"

Povej, kaj boš storil, če bi kdo sedajle prišel in te spodil od tod?"

"Branil bi se, pa če bi tudi šlo njemu ali pa meni za življenje."

"Tako —? Ali je tale gozd tvoja last?"

"Ne vem, čigav je. Le to vem, da ga nisem kupil in da tudi lesa nisem plačal, pa ga tudi ne bom."

"No vidiš! In čigava last je bil ves tale svet, preden so prišli beli?"

"Ne vem."

"Pa ti povem, da je bil last rdečih ljudi. In beli so jim deželo vzeli in jih porivali vse dalje na zapad in še tam jim ne dajo miru. In če se rdeči človek brani, — kaj meni, ali ima pravico, braniti sebe in svojo last? In če ima pravico, zakaj mu zameriš, če je krut, zakaj ga sovražiš, če vrača milo za drago?"

In kak je bil rdečkar, ko so prišli prvi beli ljudje v deželo? Prijazno, zaupljivo jih je sprejel, njegovi gostje so bili. In kako je ravnal beli z rdečim? Ni mu bilo dovolj, da ga je oropal dežele in imetja, moral je rdeče ljudi, streljal in klal, do smrti jih je mučil za najmanjši prestop. Od koga se je naučil Indijanece krvoločnosti, če ne od belega človeka? Zakaj mu torej zameriš njegovo krutost?"

"Hm —! Je že res, kar praviš —. Ampak rdečkar mora izgniti, umreti mora! Tako mu je usojeno."

"Da, umrl bo, ker ga ubijamo! In zakaj mora umreti? Pravijo, da zato, ker ni dovoljen za kulturo, ker je belemu s svojim divjim življenjem napoti. Kako napačno! Kultura se ne da človeku kar ustreliti v glavo kakor kroglja, časa je treba za kulturni razvoj, mnogo časa. Ne razumem sicer tega, mislim pa da je treba stoletja. In — ali se da rdečemu človeku čas in prilika, da bi se kulturno razvil? Kar na mah bi se naj iz divjaka prelevil v — ne vem, v kaj, v mestjano in učenjaka ali kaj. In ker se ne pokulturi kar na povelje, ga mislijo iztebiti, napoti jim je —. Ako pošlješ šestletnega dečka v šolo, — ali ga namlatiš po glavi, če ni čez četrto ure že kar učenjak? Tako pa ravnaajo z Indijanci!"

Ne bom jih zagovarjal, nič mi ne koristi in tudi njim ne. Pa razdraži me, če kdo pravi, da sovraži rdeče pleme. Našel sem med njimi prav take dobre ljudi kakor pri belih, da, še boljše! In komu se moram vprav jaz zahvaliti, da nimam več lastne hiše in ne več družine in da se na stara leta klatim po divjini, komu, pravim, rdečim ali belim?"

Kar razburil se je stari Blenter.

"Dom so ti uničili —? In družino —? Kako naj vem, kdo ti jo je —. Nisi nam še pravil o tem —."

"Nisem, ker pravi mož take reči rajši v srce zagrebe, ko pa da bi govoril o njih."

Umolknil je, mrko je gledal in pridjal:

"Le enega še potrebujem, poslednjega, usel mi je —. Vodja je bil, najzlobnejši med vsemi."

Počasi je govoril, težke so bile njegove besede. Zaskrtal je in spet molčal.

Socutno so ga izpraševali tovariši, bliže so se pomaknili k njemu.

"Pripoveduj — pripoveduj —! Olajšal si boš dušo!" so mu prigovarjali.

(Dalje prihodnjič.)

Raznoterosti iz preteklosti in sedanjih dni

(Nadaljevanje s 2. strani)

Civilizacija gre v tem oziru naprej. Čas je pa tudi, da hudobnost in zloba pri tistih, ki med ljudmi zla povzročujejo, da bi se tega zavedli in da bi postali ljudje, ne pa da izvajajo po svetu nad ljudmi hudodelstva in zlobe.

* VLJUDNOST V ZAKONU IN DRUGOD. — O problemih o tem, kako je ljudem potrebna čednost potrpežljivosti in vljudnosti, zlasti pa še zakoncem in drugim, je pred nekaj leti zanimalo razpravljal in pojasnjeval psiholog Crane. O tem poudarja med drugim tole:

Z ljudmi dan za dnem skupaj živeti je velika naloga. Njihove posebnosti, navade, usodne lastnosti, oblike sebičnosti, nagnjenosti k surovosti in brezobzirnosti se v medsebojnem stalnem stiku ne dajo prikriti. Pri tem je vseeno, če se dva ljubita ali sovražita, čeprav ljudje, ki se ljubijo. Moški more živeti leta in leta v najboljšem razmerju s svojim drugom, ne more pa niti teden živeti v miru s svojo ženo ali sinom.

Samo ena pot vodi do znosnega trajnega medsebojnega življenja v tesni zakonski zajednici; vljudnost, obzirnost. Samo neprestano obnavljajoča se obzirnost in neutrudljiva vljudnost more preprečiti, da se ljubizen ne zaduši v malenkostnih vsakdanjostih.

Kakšen predrzen slab duh nas jaše, da smo ravno nasproti tistim, ki jih najbolj ljubimo, dočim smo nasproti tistim, ki jih ljubimo. Videl sem gospo — piše se Crane —, ki je pravkar oštevala svoje oroke in jih kaznovala s temnimi pogledi, potem pa zdajci po-

stala pred vrati in si nadela prijazen obraz, da bi sprejela tuje goste.

Mnoge matere ne vedo, da morajo s svojimi otroci ravnati spoštljivo, ako hočejo, da bodo tudi otroci njo spoštovali. Nič ni lepšega videti nego očeta ali mater, ki sta nasproti svojim otrokom tako vljudna kakor nasproti slučajnemu tujemu obisku.

Moja žena in jaz — nadaljuje Crane — se dostikrat zabavava s tem, da opazujemo parčke v kavarnah, restavracijah, na vlaku, busih in ugibava, ali so poročeni ali ne. Sram me je povedati, da sodiva, če sta dva pazljiva drug nasproti drugemu, če sta vedra, če si ljubeznivo nasmiha in skušata drug drugega kakorkoli postreči, da nista poročena, vsaj med seboj. Kjer pa vidiva ravnodušnost, kjer je mož zaverovan v časnik in kaže ženi, ki se očividno dolgočas — hrbet, potem veva, da je tak par poročen in še temeljito.

Slednjič je pa še tretja vrsta parčkov, ki tod in tam naletimo nanje, čeprav ne pogosto. To so zakonci, ki jih spoznamo po zapuhnih malenkostih; ona odstrani prašek z njegovega suknjica, mu popravi ovratnico ali pa mu posluži z drobižem iz svoje denarnice. Če vidiva take stvari, potem veva, da sta dva človeka poročena, pa vendar še zaljubljeni drug v drugega, da se zanimata drug za drugega in znata na ljubezniv način občeati med seboj.

Ali se zavedate, da je v krastvu ljubezni samo en greh in da se imenuje — nebriznost? To je, kar ženska ne more prenesti. So možje, ki svoje žene pretepajo in jim drugače delajo krivice — pa jih žene vendarle

ljubijo. Kajti žene so geniji ljubezni. Zato naj bi bil mož vsaj vljuden. S tem bi mnogokrat rešil ljubezen in z njo zakon.

Toda žene naj tudi vedo, da tudi moška ljubezen potrebuje pozornosti. Tudi zanje velja ukaz vljudnosti. — Tako Crane o tem.

Kar dober pouk je nam dal o tem. Vljudnost, obzirnost, prijaznost, potrpežljivost, pa prava razumnost so za nas vse najpotrebnejša zdravila, da bi jih le znali bolj uporabljati vsi, pa bi bilo dosti lepše na svetu, kakor je...

* ZAKAJ SE SONCE NE ZENI? — To vprašanje je pa že več kakor od muh in komarjev, ki so take narave, da sedajo le tja, kjer je kaj sladkega za nje, če ne pa pikajo in grizejo, da sedem dni za tem v tednu srbijo, kamor sedajo in kogar opikajo, oi poudaril ne le navaden zemljan, ampak tudi vsak v takih zadevah preizkušen Ribničan in tudi Krašovec. To priznanje gre omenjenim, ker Ribničani in Krašovci poznajo bolj kakor drugi komarje in muhe. Če ta kredit pri tem zaslužijo, naj ga imajo — privoščimo jim ga vsi!

Zdaj pa k vprašanju: "Zakaj se sonce ne ženi?"

O tem je neki ribenški očalec vedel povedati tole, ko je sedel zvečer pri peči v družinski družbi in je mladim pomagaj luščiti fižol nekega večera:

O tem sem jaz slišal tole, je dejal: Da je Bog Oče nekega dne sklenil, da oženi sonce. Dal je pripraviti veliko svatbo; sv. Petra pa je poslal čutarico v roki, da povabi na gostijo vse zemljane. Prišlo so množice zemljanov v nebeški raj in zasedle prostore za svatovsko mizo. Preden pa je prišla ognjena kočija po zvezdo večernico, ki je bila določena soncu za nevesto, je potrkal na nebeška vrata neki cigan. Tudi in je prišel na svatbo.

"Dobrodošel," mpu je želel eden izmed angelov in mu odprl vrata.

Cigan pa ni prišel sam v raj, ampak je prignal s seboj tudi svojega osliča. Povedel ga je v hlev, ga privezal k jaslom, v jasl pa je zavalil velik kamen, da bi ga osel jedel. Ravno tedaj pa je pogledal v hlev sam Bog Oče.

"Kaj pa vendar počneš?" je rekel Bog Oče. "Zakaj mu ne daš okusnega sena, ampak mu polagaš kamen v jaso?"

"Jez že vem, kaj delam," je odgovoril cigan. "Osliča učim, da se bo navadil jesti kamenje."

"Zakaj?"

"Do sedaj je ogrevalo samo eno sonce našo zemljo in kadar je močno žgalo, je zgorela vsa trava po travnikih in hrana na njivah. Toda kako bo jutri in pozneje? — Če se oženi sonce in se mu bo rodilo več mladih sončec — joj! Kaj pa tedaj? To bo žgalo, to bo žgalo, da bo vse zgorelo. Ne samo živali, tudi ljudi bo treba navaditi, da bodo jedli kamenje."

Ko je Bog Oče to slišal, se je zamislil in razdril svatbo. Od te-

daj kroži in potuje sonce okrog sveta spet neoženjeno."

Vidiš, dragi čitatelj, če je verjeti tej dogodivščini (in jaz ne vem zakaj ne!), sonce osamljeno kroži okrog naše Matere Zemlj, išče menda še vedno "tovarišico" in ker jo doslej ni našlo, pa pritiska vse tja do sv. Janeza Nepomuka pa tja do sv. Lukeža v jeseni v naše severne kraje, da se zemljani po teh krajih kar potimo. Potem se pa počasi utruji in umiri in prepusti nadzorstvo nad nami, nekaj sv. Martinu, potem sv. Nikolaju, pozneje sv. Antonu vse tja do sv. Matija, ki ima "patent" in vse dovoljenje za razbijanje ledu in preganjanje zime.

Prebrisan Ribničani so nam in svetu že marsikaj razložili in pojasnili, zdaj so pa še to, zakaj je sonce še vedno neporočeno. Pa naj kdo reče, da Ribničanje niso "kunštni in fejsť" ljudje. Takega bi kar za ušesa prijel...

Črni vodniki tožijo nad Nixonovo vlado

NEW YORK, N.Y. — "Ameriški črnci so oblegani od zvezne vlade," je dejal Roy Wilkins, izvršni direktor Narodne zveze za barvna ljudstva — NAACP, ko je govoril pred 200 zastopniki in vodniki te organizacije na njenem letnem zborovanju tukaj.

"Mi smo lahko prišli do Lyndona Johnsona ali Johna Kennedyja, če je bilo hudo," je razlagal položaj Aaron Henry, črnski vodnik iz Mississippija, "toda zdaj smo Belo hišo izgubili, izgubili pravosodnega tajnika in če Nixon dobi priložnost za imenovanje še enega ali več članov v Vrhovno zvezno sodišče, bomo izgubili tudi to."

Roy Wilkins je izrazil hudo razočaranje nad lanskimi predsedniškimi volitvami. Demokratskega kandidata McGovernja je obdolžil, da je bil v vprašanju prevažanja šolarjev namerno nejasen, predsednika Nixonona pa, da je povzročil jasnejko in tršo delitev med črnimi in belimi, ko je poudarjal, da so beli "trdo delavni ljudje" (in črnci ne).

Pritožbe črnih vodnikov so vsaj delno utemeljene. Nixonova vlada prav nič ne skriva, da ni voljna črnskih zahtev podpreti preko jasnih določil zakonov in še pri tem ne kaže nobene vneমে.

Bormann mrtev

BERLIN, Nem. — Tukajšnji medicinski sodni strokovnjak dr. Hans J. Spengler je izjavil, da je precej določno dognal, da je eno od dveh okostij, ki so ju izkopali v Berlinu, Martina Bormanna, drugo pa dr. L. Stumpfeggerja, Hitlerjevega zdravnika.

To dognanje naj bi končalo vedno znova se pojavljajoče trditve, da je Martinu Bormannu uspelo ob koncu vojne pobegniti iz Nemčije in se mu s pomočjo Vatikana posrečilo priti v Argentino, kjer da v miru živi z obilnimi milijoni, ki jih je spravil tja še pred koncem vojne.

Poraba elektrike

Na povprečni ameriški farmi porabijo zdaj še enkrat več električnega toka, kot so ga pred 15 leti.

Help Wanted Male or Female

DISHWASHER WANTED
FANNIE'S RESTAURANT
353 E. 156 St. off Waterloo
(corner of Arcade)
7 a.m. to 2 p.m.
5 days a week

(10)

Live-In Housekeeping Couple
Small, long-established private club. Apartment, salary, utilities, vacation. With staff assistance, cook & serve weekly meals, maintain premises. References.
464-2090 Eves, weekends 423-3329

MALI OGLASI

Stanovanje oddajo
4-sobno stanovanje oddajo v senklerski slovenski okolici parur ali posamezniku. Na novo dekorirano. Kličite po 5. popoldne 731-9431.

(8)

Russell Development novi domovi
Krasna ranch hiša, 3 spalnice, dvojna priključena garaža.
2 domova — vzorca, na E. 250 St. Znižano \$1,000 za hitro prodajo.

Več ranch hiš, na različnih ravnihi in Colonial hiše. Odprto v soboto in nedeljo od 2 do 6. Pridite pogledat!

Willowick—Bayridge Blvd.
2 novi ranch hiši, alum. 3 spalnice, klet. \$29,100 in \$30,600.

Eastlake
Nova ranch hiša, z aluminijem obita, srednja veža, 3 spalnice, 1½ kopalnica, podstava 28x44, klet. \$31,500.

Eno leto stara zidana hiša, dvojna priključena garaža. \$34,500.

UPSON REALTY
499 E. 260 St. RE 1-1070 (9)

V NAJEM
Soba se odda poštenemu moškemu srednje starosti ali starejšemu. Si lahko kuha in TV. V lepem okolju. 1189 E. 176 St. (8)

FOR RENT
Three room apartment — 2nd floor. Adults only. Private entrance. 7201 Superior Avenue. By appointment 943-5323 or 946-4953. (10)

V najem
Oddamo 4 sobe in kopalnico, plinsko ogrevanje, zgoraj na 6013 Bonna Ave. Vprašajte zadaj, zgoraj, na 6011 Bonna Ave., ali kličite 881-7122. (9)

Išče službo
Službo gospodinja išče 45 let stara, pošena vdova. Pišite na Ameriško Domovino. (9)

Kupim hišo
Kupim stanovanjsko hišo do \$5,000. Pišite na Ameriško Domovino. (9)

EUCLID
North of Boulevard, 2-bedroom brick Colonial, Central heat and air. New lawns under sprinkling. By owner 731-2859. — (9)

V najem
Oddamo 2 opremljeni sobi spodaj na 1171 E. 58 St. Kličite 432-0570 — (9)

V NAJEM
Modernizirano 3 sobno stanovanje se odda odraslim. Lastni furnez. V okolici sv. Vida. Kličite 361-7540 — (9)

FOR SALE
Home and Business — Grove-wood area. Money making delicatessen plus multi-family building. Mid 30's. Ask for Karl. **GEORGE KNAUS REALTY**
819 E. 185 St. 481-9300

WITNESS NEEDED
The owner of a yellow Volkswagen who witnessed an auto accident on Friday, Jan. 5, at 5:30 p.m. near the St. Clair Savings Bank on 63rd and St. Clair Ave., is asked to please call 391-4717 after 5 p.m. (10)

V NAJEM
se odda eno-družinska hia na 6822 Edna Ave. Ima 5 sob in plinski furnez. Pridite pogledat v nedeljo 14. januarja med 12 in 3 popoldne ali kličite 381-2705. (9)

Stanovanje oddajo
5-sobno stanovanje oddajo na 1114 E. 68 St. Kličite 391-8673 — (10)

"NE" AVTOMOBILU, SIMBOLU NAPREDKA! Tako pravi plakat, ki so ga razstavili v Rimu zagovorniki čistega okolja. Ti priporočajo bicikle, ki ne kvarijo ozračja.

SKORAJ KOT V RESNICI — "Pablo Picasso" (na levi) v muzeju voščenic podob Madame Tussaud v Londonu s svojim stvariteljem kiparjem Jean Fraserjem (na desni).

Boleslav Prus:

STRAŽA

"Čemu naj vam prodajamo ceneje, ko nam pa danes ali jutri bolje plačajo?"

"Kdo vam plača?"

"Če ne drugi, pa Nemci, ki so se naselili v vaši vasi."

"Kaj ti tudi pri vas kupujejo?" je vprašal radovedno Polž. "Od kedar že... Če je le kaj več na prodaj, takoj pride Nemec, še preje ko žid, in plača, ne da bi glihal. In kaj se melje moke zanje v mlinu! Toliko, kakor za vojsko."

"Ha!" je pomislil Polž, "po vaseh kupujejo, ker je žito še na polju, njih je pa mnogo."

Trgovske operacije Polževe in njegove žene z Nemci so strašno malo ugajale kmetom v njegovi domači vasi. Celo pred cerkvijo v nedeljo mu je malokdo odgovoril: "na večne čase." Ko je pa hodil Polž okoli neke gručice, tedaj so se glasno pogovarjali med seboj o odpadnikih od svete katoške vere, ki lahko nakopljujejo na ljudi jezo božjo.

Celo Sobjeska je prihajala v njihovo bajto vedno redkeje in skrivaj in enkrat je izpivši vodo — rekla:

"Pri nas govore, da ste se čisto prekrstili v Nemce... Res je," je dodala čez hip, "da je usmiljeni Bog povsod isti, toda vendar Nemec, to je grda stvar!..."

Da bi potlačil opravljanje, je dal na svet svoje žene Polž neke nedelje župniku za mašo in šel ta dan z ženo in Adrejškom k spovedi. Vendar mu to ni nič pomagalo. Kajti Hrib je pred cerkvijo, Jozel pa zvečer v krčmi razkladal gospodarjem, da Polž ne bi molil tako goreče, ko ga ne bi težili grehi.

"Moral je kaj posebnega zagrešiti, ko sta kar oba z ženo šla k spovedi!..." so govorili kmetje in pili pivo.

Koncem meseca maja je sporočil Ovčar Polževki, da že nekaj dni Nemci še pred solnčnim vzhodom nekam pošiljajo vozove. Vozovi ostanejo iz doma cel dan in se vračajo pozno zvečer. Potem je zopet opazil Ovčar, da vozi Viljem Hamer od doma vreče moke, kašo in slanino. S tem vozi nekam proti župni cerkvi, potem pa krene v jarek in ga ni mogoče videti.

Te vesti so učinile, da je začel Polž zopet bolj zgodaj vstajati in s hriba ogazovati okolico. Prepričal se je, da v resnici iz vsake nemške kolonije s svitom odhajajo vozovi, toda kam? tega ni mogel izslediti.

Namestu tega je pa zagledal nekega dne, ko je gledal malo na desno od cerkve, v jugozahodni strani obzorja daleč za polji žolto točko. Točka se je proti večeru povečala, drugi dan je bila podobna črti, polagoma je rastla, končno je pa nastal nekak žolt pesek, bližajoč se Belici. Istočasno je zvedel od Adrejške, da so vozovi, ki se vračajo z dela, zamazani s peskom in glino.

"Pa jih nisi vprašal, kam hodijo?" ga vpraša Polž.

"Vprašal sem, toda takoj me je zapodil Fric Hamer, tisti z brado," je odvrnil fant.

Polžu je hipoma šinila misel v glavo.

"Ejej!" je zaklical, "sedaj vem, kam hodijo. Gotovo že delajo železnico, ni dvoma."

"Čudno, da ni k nam še prišel noben železničar kupovat," je omenila Polževka.

"Ker so še daleč. Toda jaz pojdem sam k njim," je odvrnil Polž.

"Vražji Nemci!" je dodal po prevdanku, "kako znajo varovati tajnost, da ne bi kdo drugi kaj dobil..."

"Pa pojdi čim prej v ono stran!" je zaklicala žena. "Kajti sedaj bi se dalo največ zaslužiti..."

Kmet je obetal, da pojde jutri zjutraj; ker je pa zaspal, se je malo obotavljal, potem pa povedal, da je že prepozno; tako ga je komaj naslednji dan žena segnala z doma.

Po poti je stopil kmet v vas, kjer so že vsi govorili, da kopljejo le slabo miljo odtod od preteklega tedna sem rove in si pljejo nasipe za železnico. Bilo je celo nekaj delavcev, ki so hoteli dobiti dela, toda samo enega so vzeli, pa tudi ta se je vrnil po treh dneh, zdelan od napora.

"Pasje delo je to, ne človeško," so pravili Polžu v vasi. "Samo če ima konje, se še izplača iti tja, kajti vozniki zaslužijo pa štiri rublje na dan."

"Štiri rublje?..." je pomislil Polž in ošvrknil konja. "Tega ni bilo za grajskih časov!..."

Kako uro je vozil po stranskih potih, predno je nazadnje dospel do mesta, kjer so delali. Od daleč je že videl ogromne, hribov podobne kupe glin, na katerih se je gibalo kakih sto ljudi, nedomačinov. Bili so veliki in bradati ljudje, v barvanih srajcah, neznansko močni. Eni so kopali glino, drugi so jo vozili stran v velikih samokolnicah, ki jih ne bi vlekel vsak konj.

Polž je zmajal z glavo. "Oho!" je zamrmral, "tega pa gotovo naš človek ne vzdigne."

In začuden je ogledoval gore in prepade, v tako kratkem času izkopane od teh tujih ljudi.

Stopivši bližje je nagovoril enega izmed onih, ki so vozili samokolnice, toda ta mu ni niti odgovoril, zamišljen v svoje težko delo. Na srečo ga je ugledalo nekaj takih, ki niso nič delali, med njimi tudi žid v kratkem površniku.

"Kaj pa hočeš, gospodar?" je vprašal Polža.

"Prišel sem vprašat," je odvrnil kmet, nekam zmešan, vrteč kapo v roki, "prišel sem vprašat, če morda potrebujete kaše ali masti?..."

"Moj dragi," je odvrnil žid, "mi imamo tu svoje dobavitelje. Dobro bi se nam godilo, ko bi morali kupovati vsak polič kaše od kmetov!..."

"Velika gospoda mora biti to!..." je menil osramočen Polž. "Nočejo kupovati od kmetov, gotovo vse kupijo od šlahte..."

Žid je že odhajal. Hipoma ga je Polž, klanjaje se do tal, zopet vprašal:

"Ne zamerite, pa z vožnjo bi pri vas kaj zaslužil?..."

Židu je bilo všeč ta ponižnost. "Pojdi, dragi," je dejal, "v ono

stran, kjer vozijo pesek in gramoz, tam te morda vzamejo."

Kmet se je priklonil še nižje, se vsedel na voz in šel kos pota skozi grupe, dospel na drugo stran, kjer so nasipali velikanski nasip iz peska. Tu je zagledal precej voz, med njimi tudi vozove nemških naselnikov.

Ugledali so ga tudi oni, kajti takoj je bil pri njem Fric Hamer. Bil je podoben nadzorniku.

"Odkod si se pa ti vzel?" je vprašal jezno.

"Hotel sem tudi jaz dobiti dela."

Nemec je naježil obrvi.

"Tu nič ne opraviš," je dejal. Videč pa, da Polž gleda okoli sebe in čaka, je stopil k pisarju in se nekaj časa z njim razgovarjal.

Nato je pisar pritekel h kmetu in klical:

KDO? — Italijanski filmski igralec Marcello Mastroianni v obleki karabinierja, italijanskega državnega policaja. Ob njem je ameriška filmska igralka Sydne Rome.

The Holy Family Society of the USA
ONE FAIRLANE DRIVE JOLIET, IL. 60434

Since 1914...

... the Holy Family Society of the U.S.A. has been dedicated to the service of the Catholic home, family and community. For half-a-century our Society has offered the finest in insurance protection at low, non-profit rates to Catholics only

LIFE INSURANCE • HEALTH AND ACCIDENT INSURANCE

Historical Facts

The Holy Family Society is a Society of Catholics mutually united in fraternal dedication to the Holy Family of Jesus, Mary and Joseph.

Society's Catholic Action Programs are:

1. Scholarships for the education of young men aspiring to the priesthood.
2. Scholarships for young women aspiring to become nuns.
3. Additional scholarships for needy boys and girls.
4. Participating in the program of Papal Volunteers of Latin America.
5. Bowling, basketball and little league baseball.
6. Social activities.
7. Participating in the Catholic Communications Foundation.

Družba

sv. Družine

Officers

President	Joseph J. Konrad
First Vice-President	Ronald Zefran
Second Vice-President	Anna Jerisha
Secretary	Robert M. Kochevar
Treasurer	Anton J. Smrekar
Recording Secretary	Joseph L. Drasler
First Trustee	Joseph Sinkovec
Second Trustee	Matthew Kochevar
Third Trustee	Anthony Tomazin
First Judicial	Mary Riola
Second Judicial	John Kovas
Third Judicial	Frank Toplak
Social Director	Nancy Owen
Spiritual Director	Rev. Aloysius Madic, O.F.M.
Medical Advisor	Joseph A. Zalar, M.D.

EUCLID POULTRY

V zalogi imamo vedno očiščene piščance, na kose zrezane, popolnoma sveža jajca ter vseh vrst perutnine. Pridite in si izberite!

HOWARD BAKER

549 East 185 Street, Euclid

531-8187

Oglašujte v naših malih oglasih

- ČE PRODAJATE ali kupujete rabljeno pohištvo,
- ČE ISČETE ali oddajate stanovanje,
- ČE POTREBUJETE delovno moč,
- ČE ISČETE zaposlitev,
- ČE PRODAJATE ali kupujete nepremičnine —

dajte mali oglas v

AMERIŠKO DOMOVINO!

Pokličite HE 1-0628.

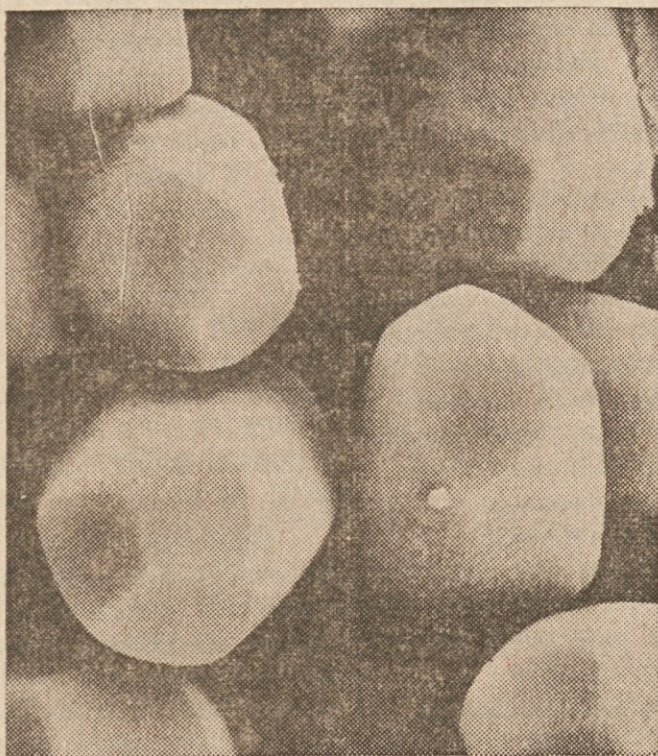

"Poglej, tukaj v Ameriški Domovini je zopet oglaševanih nekaj prav poceni predmetov!"

"Tako priliko je treba izrabiti, da se prihrani nekaj dolarjev."

"Pomni, draga ženica, vsak cent se pozna, ki ga moreva prihraniti."

"Zato vsak dan preglejva Ameriško Domovino, ne samo novice in drugo berilo, ampak tudi oglase. Trgovci, ki oglašujejo v Ameriški Domovini, je zanesljiv in pri njem kupujva."

KAMNI V ČLOVEŠKI GLAVI — Slika kaže v 5,000-kratni povečavi koščice v človekovem notranjem ušesu, ki služijo človeku za vzdrževanje ravnotežja. Slika je bila napravljena na Ohio State University, kjer proučujejo, kako bi človekovi organi za vzdrževanje ravnotežja delovali pod drugačno težnostjo, kot je na Zemlji.

DRAMATSKO DRUŠTVO "LILIJA"
priredi veseloigro

"GLAVNI DOBITEK"

V NEDELJO 14. JANUARJA 1973
ob 3:30 popoldne
V SLOVENSKEM DOMU NA HOLMES AVE.